

nea înălță ținindă-se că skomptăte, nu de snipită, ci de littera lecii. El să săndalizată văzindă-mă și zindă la masa păvălicăilor, avândă împrejurulă meă oameni că nămești; dap, ești, le-amă pesonă: „Ceai ce sună pătimășii aș nevoie de doktori, iap nu ceai ce sună în deplină sănătate; n'amaș bună dap să făci pe ceai drepți să se căiască, ci pe ceai păcătoșii.“ Fapisei ștormează lecțea lui Moisi, căreindeamă la rezerva, și căre okiș pentru okiș, dinte pentru dinte, pe căndă ești amă zisă: „Daca vă va lăovi chineva pe un obraz, fraților tei, întoarceră și obrazulă celală!“ Fapisei țină pîckă, și își rezerva căndă și înfrântă chineva; pe căndă, ești, indemnaș pe discipulă tei și își neoasă, și bine căvîntă pe ceai cheii îi blescătemă, și că face binele celor că le-ai făcută rău. Fapisei făci lemosina că sunetă și trătmățelori, și stăpăresc să s'appate că față părăsesc de așvare; și, ești, din contră, nu voioiu că măna stăngă să ţiști că face măna dreaptă; și, ești, din contră, nu ești abstinențele căre se făci din măndrie... Bezi bine că nu sună fapisei!

— Dap, atăncă, întrebă Pilată, ești un sadachie?

Iisus cătuști eapă din capă.

— Sadachie, zisse ellă, cred că sunățelă nepe re că trăpălu, și apără doktrina nemării și a înviei, nu sunățelă, ci stăpăloră; ei nu voră să cănoască pătereacă chea mai presusă și înșățlareacă chea pestre omenire; întăresc că atăță binele cătuști și răbulă sunăzoră de la noi înșine-ne, și nu priimesc că Dătunzează să amestecă în fantele noastre; — pe căndă, ești, zică, din contră, că sunățelă e nemăritoră; pe căndă,